

ວັນນຶ່ງຂອງເດືອນຕຸລາ ປີ 70...

ເພື່ອຂາວເປັນໂງ່ນຫລາຍຮູບຫລາຍຊົງ ລ່ອງລອຍຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ
ສີຕາມ ເມື່ອສະທ້ອນກັບແສງແດດຕອນທ່ຽງສີຂາວຂອງເພື່ອຈຶ່ງເຫລື່ອມ
ບາດຕາ. ບາງໂງ່ນເປັນຮູບໝາຫຍຸຍ ບາງໂງ່ນຄືດັ່ງຊ້າງພວມຍົກງວງຂຶ້ນ
ແຜດສຽງ ບາງໂງ່ນຄືດັ່ງສາວເປືອຍໂຕນອນຫງາຍ. ເພື່ອໂງ່ນດຽວກັນໃນ
ສາຍຕາຂອງຫລາຍຄົນອາດຈະບໍ່ເຫັນເປັນຮູບດຽວກັນ. ຊົມພູ ຊາຍໜຸ່ມ
ອາຍຸ 19 ປີ ຊື່ນຊົມກັບໂງ່ນເພື່ອພວກນັ້ນຢູ່ມືດໆ ເຂົານັ່ງຢູ່ແປະປ່ອງຢ້ຽມ
ຂອງເຮືອບິນ C-46 ດົນໆກໍຮື້ແຂນເສື້ອທີ່ລ່າມປົກປາຍມືຂຶ້ນເພື່ອເບິ່ງໂມງ.
ຕັ້ງແຕ່ເຮືອບິນເລີ່ມເຄື່ອນທີ່ຈາກລານຈອດຂອງ Air America ທີ່ສະໜາມ
ບິນວັດໄຕ-ວຽງຈັນ ນັ່ງມາໄດ້ເກືອບຊົ່ວໂມງ ດຽວນີ້ບໍ່ຮູ້ວ່າຮອດໃສແລ້ວ?
ເຄື່ອງນຸ່ງສີຂຽວໃບໄມ້ ໄດ້ປ່ຽນໂສມໜ້າຂອງພວກສົດການບິນໃໝ່ຊຶ່ງນັ່ງ
ເຮັດໜ້າຈິດເຕັມເຮືອບິນ. ເມື່ອມັນເຂົ້າເຝື້ອຍາມໃດ ຊົມພູຈັບຂອບຕັ້ງ
ແກ່ນຕັ້ງ ແກ່ນຈົນເທື່ອມີຊົມອອກ ເຂົາຕົກໃຈຫວາມຄືກັບຕອນໂຕນຈາກ
ປາຍສຳສາລົງໃສ່ນ້ຳຈຶ່ມ ລໂມເປັນເດັກນ້ອຍ.

ຊົມພູແນມລົງໜ້າດິນ ເຫັນຮູບສີ່ຫລ່ຽມບໍ່ເປັນລະບຽບປະກອບ
ເຂົ້າກັນເປັນທຶງນາ ຊຶ່ງກ່ານດ້ວຍປ່າໄມ້ສີຂຽວຈາງເຂັ້ມສລັບສັບຊ້ອນ,
ໝູ່ບ້ານໃຫຍ່ນ້ອຍ ຕັ້ງຢາຍຕາມຫ້ວຍນ້ຳ ທີ່ມີເສັ້ນທາງກະໄດດຂ້າມ
ຝາກດ້ວຍຂົວຄອນກຣີດ ຫລຽວເບິ່ງຫລັງຄາເຮືອນທີ່ກັບຊອງຢາດູດ...
ແສງຕາຍັງສັກລົງລຸ່ມແຕ່ເຂົາບໍ່ແນມເຫັນຫຍັງອີກແລ້ວເພາະພາບອະດີດ
ແຫ່ງຄວາມພາດຫວັງຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່ໃນຊີວິດໄດ້ເລື່ອນເຂົ້າມາປິດບັງເໝືອນ
ກັບໂງ່ນເພື່ອທີ່ປິດແກ້ວປ່ອງຢ້ຽມຢູ່ໃນເວລານີ້. ເສັ້ນທາງຕິບຕັນສຳຫລັບ
ນັກຮຽນທຸກຍາກ. ເມື່ອພາບເຫລົ່ານັ້ນຄືນມາຢ້ຽມຢາມຄັ້ງໃດມັນເໝືອນ

ດັງບາດແຜນການຕົວຕົນຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ ນ້ຳຕາ ຍິ່ງບໍ່... "ຖ້າພາກເຮົາມີພາບສະຖານທີ່ນີ້ຮີດເດດຄົງຈະບໍ່ເປັນແບບນີ້"

ເຂົາເຈົ້າຕິດໃນໃຈ ແລ້ວຄວາມເວົ້າຊື່ແຈງທີ່ໄຮ້ເຫດຜົນ ຂອງເຈົ້າເກີດມາຈາກ ສິກສາຕ່າງປະເທດກໍ່ດັງກັບຂໍ້ມາອີກ:

"ເຈົ້າມັນຫົວແຂງ! ເຖິງຊິໄດ້ທະແນນຮວມດີກວ່າເກົ່າກໍ່ບໍ່ມີທາງ ດອກ!"

ຊົມພູເຄີຍຮ່ວມຢູ່ໃນຄະນະກຸ່ມພະກາບ "ສະມາຄົມກິລາ-ສິລະປະ ວັດທະນະທັມຂອງວິທະຍາໄລວຽງຈັນ". ເວລານັ້ນມັກຮຽນປີທີ 5 ເດີມ ຂະບວນແຫ່ງໄປປະທັບຢູ່ຕໍ່ໜ້າກະຊວງສິກສາ. ຊົມພູຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກ ຄະນະໃຫ້ໄປເກົ້າເກັ່ງ ເພື່ອໃຫ້ທາງເຈົ້າພາຍຕັດສິນເປັນຫາດ້ວຍຄວາມເປັນ ທັມ

"ຍ້ອນສໍາຄານເປັນທັມຈຶ່ງຕ້ອງກາຍເປັນຄົນຫົວແຂງ ສີ! ສັງຄົມ ເຮົາ! ອະດີດກໍ່ເຈັບແສບພໍແຂງແລ້ວ ອະນາຄົດເດີຊິນ?" ຊົມພູເວົ້າກັບຕົນ ເອງ. ຮູບພາບແຫ່ງຄວາມແຄ້ນ ຖືກຕັດຕອນຈາກການສັນຄອນຂອງເຮືອ ປີນ. ຄວາມຂຶ້ນຂົນຂອງອະດີດແລະຄວາມລັງເລໃຈໃນປັດຈຸບັນ ຕົກຫລິ້ນ ອອກຈາກຄວາມຄິດ. ເງິນນີ້ເຂົາຮູ້ສຶກພຽງຢ່າງດຽວ ເພື່ອມັກບໍ່ວາງພັກ ກວ້າງຕໍ່ກວ້າງໄດ້ໂອກາດຮາງກາຍແລະວິນຍານຂອງເຂົາໄວ້ໝົດແລ້ວ.

ພາຍໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ດຣະດີການບິນມີຫົວລັກເຮືອບິນ O-1 ຜ່າ ເຄິ່ງໜ່ວຍນຶ່ງ. ໃບຟັດ T-28 ຕັດເຄິ່ງປຸງນຶ່ງແລະຊຸບະກອນການສອນ ເພັກຟັກອີກໜ້າລາຍຢ່າງ. ຮູບອະທິບາຍລະບົບໄຟຟ້າ, ລະບົບນໍ້າມັນຂອງ

ເຮືອບິນ. ສູດຄິດໄລ່ "ອາກາດພະລະສາດ" ແລະຮູບເລື່ອຊະນິດຕ່າງໆ: ເລື່ອຊົນຕ່ຳ ຊົນກາງ ຊົນສູງ ແລະເລື່ອຊະນິດກໍ່ຕົວທາງຕັ້ງ ຖືກແຂວນໄວ້ ຝາອ້ອມຫ້ອງຮຽນ. ຢູ່ຝາອີກດ້ານນຶ່ງຍັງມີຮູບສິດການບິນຊັ້ນກ່ອນໆ ບາງ ຄົນໃນຮູບນັ້ນມີວົງກົມສີດຳຂີດອ້ອມໃບໜ້າໄວ້.

- ລົງລາຍມາຮອດພໍ້ແລ້ວ ບໍ່ຍອມຖອຍຫລັງເດັດຂາດ! ວ. ສູກ ນ້ຳສຸນຊຶ່ງຍືນເບິ່ງຮູບຢູ່ຮຽງຊົມພູ ເວົ້າອອຍໃຈຕົນເອງ.

- ຊິວິດກໍ່ມີຕົດແກ່ເຈັບຕາຍ! ໃຜຫລີກຄວາມຕາຍໄດ້ບັກສູ່ວ! ແຕ່ເຖິງຊິຕາຍກໍ່ຍ່າຊູຕາມແບບໄວ້ໆ. ຊົມພູເວົ້າສູດກໍ່ແນມເບິ່ງໜ້າພູຮຸ່ນ ດຽວກັນ ເພື່ອມັກຍາກຢ່າງຈາກຄວາມຫົດສິນໃຈນຳແຕ່ລະຄົນ.

- ໃຜຊິຮູ້ ບາງທີບິນຂຶ້ນໜ້າມີດຽວຕາຍຊ້ຳ! ບາງທີບິນຈົນປີກ ໄດກຂົນຫັນ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຮູ້ດອກສູ່ວເຊີຍ!

ສູ່ວຕູ້ນຶ່ງທີ່ນັບຖືສາສນາເຢຊູ ຈັບໄມ້ກາງເສນນ້ອຍໆ ທີ່ຫ້ອຍຢູ່ຄໍ ຂຶ້ນມາແຍງເພື່ອນດັ່ງບໍ່ເຄີຍແປພັນຈັກເທື່ອ ແລ້ວກໍ່ຈົມພໍ້ມັນລົບ:

- ພະເຈົ້າຊ່ວຍ!

- ແປດພະເຈົ້າກໍ່ຊ່ວຍບໍ່ໄດ້ດອກ! ຖ້າແນ່ນເຮືອບິນຕິດລົດ ຫລື ຖືກອີງ ຫລື ຫລົງທາງແລ້ວນໍ້າມັນໝົດ ຕໍ່ໃຫ້ໝໍພະເຈົ້າ ກໍ່ບໍ່ລອດຄວາມ ຕາຍດອກ ບັກສູ່ວ! ສູກນ້ຳສຸນເວົ້າສູດ ພວກໝູ່ກໍ່ພາກັນຫົວລັບໜ້າຕູ້ຫວັງ ເພິ່ງພະເຈົ້າ.

ພວກເຂົາເວົ້າເລື່ອງຕາຍ ເພື່ອຢອກລັກັນໜ້າໃຫ້ລືໆ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ຄວາມຕາຍເປັນໜ້າຍົກກົວ. ຊົມພູແຍກຕົວອອກຈາກໝູ່ໄປທາງນາຍ ຈາກອາງຮ້ອຍເພື່ອຮັບຈົດໝາຍສະບັບທີ່ເຂົາລໍຄອຍມາຕັ້ງແຕ່ຕົນ. ເຂົາເຄື່ອງ ຄອຍມັນດັ່ງເງິນກັບຄືນເຈັບໃນໂຮງພະຍາບານ ລໍຄອຍຖ້າເບິ່ງວາດສີໜ້າ ຂອງແພດໝໍ. ບາງຄັ້ງເຂົາຫລິງລະເມີຊື້ ແລະຄຶດວາດພາບໃບໜ້າທ່າທາງ ຂອງຍິງສາວຜູ້ບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນໜັກ. ນາທີແຫ່ງການລໍຄອຍປະກົດວ່າມັນຍາວ ກວ່າຊົ່ວໂມງແຫ່ງຄວາມພໍ້ໃຈ.

ວົງໂດກ ວຽງຈັນ
ສະບາຍດີ ອ້າຍ ຊຸ ທີ່ຮັກແພງ

ພາສີນຢູນ ບາກຊີ ນາຊີ
4-5

ກ່ອນເຂົ້າໝົດມື້ອັງກິດວ່າ ອາກາດສວັນນະເສດ ບ້ານເກີດຂອງ
ນ້ອງຂໍສະເໜີສະພາບແລະການຮຽນຂອງອ້າຍ. ນ້ອງບໍ່ຖືວ່າເປັນການ
ສົມບູນຕອກ ຍິນດີທີ່ຈະເປັນນ້ອງຮັກທາງຈິດພາຍ ຍ້າງແຕ່ວ່ານ້ອງຈະ
ບໍ່ມີຄວາມສົມບູນຕາມອ້າຍ ອະນາຄົດຖ້າໄດ້ບິນຢູ່ຟ້າແລ້ວ ກໍຍ່ອຍນ້ອງ
ຜູ້ຈະກັບຫາສິດສອບຢູ່ຫ້າມໃນທີ່ແນ່.

ອ້າຍ ຊຸ ເລີຍ ຖ້າອ້າຍມີເວລາ ຂໍໃຫ້ໄປຢູ່ກັບຢາມໄທເຮືອນແບ່
ເພາະມັນເບິ່ງແຕ່ພໍ່ເສີງຊີວິດມາບໍ່ ແມ່ໂສກເສົ້າທລາຍ ຖ້າໄດ້ເວົ້າ ໄດ້ລົບ
ນ້ຳຄົນເກືອ້າຍ ເພິ່ນອາດຊິຜ່ອນຄາຍຄວາມອາກອ້າງລົບໃດຊັ້ນນຶ່ງ
ອະນາຄົດເປັນອ່ອຍໃຫ້ເວລາທັດສິນເກາະ. ອ້າຍ ຊຸ ນ້ອງຍັງບໍ່ທັນຢາກເຊື່ອ
ຊົດໃຈຂອງຜູ້ຈະເປັນນັກສຶກສາເທສີອາວອນ.

ພົບກັບໃໝ່ ເຊິນອ່ອຍໃຈໄດ້ແລ້ວ.
ນັບຖືຜູ້ສະຮັກແພງ
ມະນີວັນ

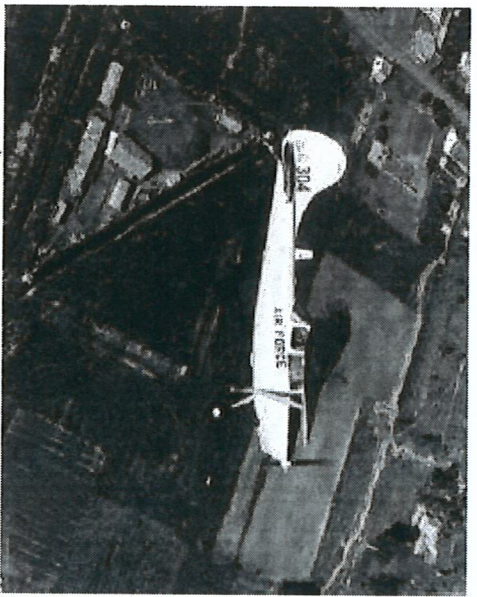
ຊົມພູຕັ້ງສິບເອົາລົມເຂົ້າເຕັມປອດ ແລ້ວຄ່ອຍງ່າປ່ອຍອອກມາ...
- ມະນີວັນ ອາກາດຂອງບ້ານນ້ອງບໍ່ທັນລາຍສຸຂະພາບຂອງອ້າຍ
ຕອກ ແຕ່ມັນອາດຈະກັບມາຊິວິດອ້າຍບາດງວດໂລດ... ປ່ອຍໃຫ້ເວລາ
ຕັດສິນເກາະມະນີວັນ.

ສູນກຳຊົນ ເຫັນພູຍືນເຊື້ອເອີ້ນມາໃສ່
- ແກງໝາກຫຸ່ງ ໃສ່ວິນຍານງົວນີ້ ຊິບໍ່ມີຊັບເພາະສ່ຽວ! ໂຕຂຽນ
ຫຍັງໄປກໍຢ່າຫລອກລວງນ້ອງນຸ່ງເດີ!
- ບ້າສ່ຽວ ນັບແຕ່ພົບພໍ່ກັບຄວາມພາດຫວັງ ເຮົາທຳຊິຍື່ນໄດ້
ນີ້ແທລະ ຫາຍຈາກພະຍາດແລ້ວຊິໃຫ້ຄິດທຳລາຍພະຍາບານສາວ ບໍ່ຫ່ອນ
ຊິເປັນບໍ່?

ຜ່ານການຮຽນທົດສະດີການບິນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ສິດການບິນຊັ້ນນີ້
ຈະໄດ້ຂຶ້ນຮຽນບິນຕົວຈິງ ລ່ວນວັນສັບພັງບໍ່ໄຂໄດ້ຂຶ້ນຕາຕະລາງໄວເປັນ
ທີ່ຮຽນຮ້ອຍແລ້ວ.

- ປະໃຫ້ເຂົາພັກຜ່ອນແດ່ ເຂົາພວມຮຽນສຸຂະພາບເພື່ອຂຶ້ນໄປ
ຊັກບັດອາກາດ ຂຶ້ນບິນນັ້ນເນື້ອແທ້ເນື້ອຍວ່າ ເນື້ອບາດພົນໄມ້ງຽຂອນ
ພູນໃດ ພວກເຈົ້າເລີຍ! ຈຳກ່ອງຮ້ອຍເວົ້າກັບສິດການບິນພາກສ່ວນທີ່ຍັງ
ຮຽນທົດສະດີຢູ່. ຈຳກ່າທຳຮູ້ເລື່ອງຂັບເຂື່ອນບິນທັງທີ່ຕົນເອງເປັນທະຫານ
ບົກ ຖືກສົງມາປະຈຳການຢູ່ນີ້ເພື່ອສິດສອນລະບຽບວິໄນທະຫານເທົ່ານັ້ນ.
ອັນແນວດົນບໍ່ຮູ້ແລ້ວອອດສະຫາວ ມັນອາດຊິເປັນຄືກັບຜູ້ບໍ່ຊ່າງລອຍນ້ຳ
ແຕ່ອອດເບິ່ງໂຕມລົງນ້ຳເລີກຫົນແທລະ!

ເຂື່ອນ 0-1 ທີ່ "ອົງຕະຍາຄານອາກາດສວັນນະເສດ" ໃຊ້ຕົກບິນ